

ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІ ПРІОРИТЕТИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ ПІСЛЯ ПОЛІТИЧНОГО ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ 2024 РОКУ

FOREIGN POLICY PRIORITIES OF THE EUROPEAN UNION AFTER THE POLITICAL RESET OF 2024

Вінникова Н.А.,

*доктор політичних наук, доцент,
професор кафедри міжнародних відносин
Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*

Пересипкіна І.В.,

*кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародних відносин
Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна*

У статті автори аналізують динаміку політичних процесів у Європейському Союзі, зокрема виклики, що постають перед ЄС через зміни внутрішньополітичної кон'юнктури та вплив міжнародних акторів. Значну увагу приділено результатам виборів до Європейського парламенту 2024 року, які продемонстрували зміцнення позицій правих партій. У статті досліджено розподіл місць між основними політичними групами Європейського парламенту, висвітлено асиметрію представництва та її вплив на формування коаліцій. Акцент зроблено на політичному впливі Європейської народної партії, яка займає провідні позиції в керівних органах ЄС, зокрема в Європейській комісії та комітетах Європейського парламенту. Проаналізовано ідеологічні підходи партій до зовнішньої політики ЄС, включно з питаннями розширення Союзу, політики сусідства, економічної безпеки та реформування міжнародної системи. Автори окреслюють основні розбіжності між політичними групами щодо інтеграційних процесів, зокрема між правоцентристськими та ультраправими силами, а також визначають роль соціалістів і лібералів у підтримці стратегічної автономії ЄС. Особливу увагу приділено аналізу програмних пріоритетів Європейської комісії на 2024–2029 рр., зокрема в кластері «Глобальна Європа», що охоплює розширення ЄС, посилення політики сусідства, стимулювання інвестицій у стратегічні сектори та підтримку партнерств у регіонах, яким раніше приділялася менша увага. У статті також розглянуто можливість впливу ультраправих партій на формування політики через тиск на національному рівні та обмеження в контексті загальної кількісної підтримки в парламенті. Компаративний аналіз ідеологічних позицій політичних сил висвітлює підходи до розширення ЄС. Окреслено можливі сценарії впливу політичного розподілу на реалізацію зовнішньої політики ЄС у найближчій перспективі, включно з ускладненнями у відносинах із глобальними акторами та акцентом на партнерстві з країнами Глобального Півдня.

Ключові слова: Європейський Союз, Європейський парламент, Європейська комісія, зовнішня політика, політичні партії, вибори.

In the article, the authors analyze the dynamics of political processes in the European Union, focusing on the challenges facing the EU due to changes in domestic political circumstances and the influence of international actors. Significant attention is given to the results of the 2024 European Parliament elections, which demonstrated the strengthening positions of right-wing and far-right parties. The article examines the distribution of seats among the main political groups in the European Parliament, highlighting representation asymmetry and its impact on coalition formation. The focus is placed on the political influence of the European People's Party, which holds leading management positions in key EU institutions, including the European Commission and European Parliament committees. The article analyzes the ideological approaches of parties to the EU's foreign policy, addressing issues such as Union enlargement, neighborhood policy, economic security, and the reform of the international system. The authors outline the main divergences between political groups regarding integration processes, particularly between center-right and far-right forces, and identifies the role of socialists and liberals in supporting the EU's strategic autonomy. Particular attention is paid to the analysis of the European Commission's program priorities for 2024–2029, especially within the «Global Europe» cluster, which encompasses EU enlargement, strengthening neighborhood policy, stimulating investments in strategic sectors, and fostering partnerships in regions previously given less focus. The article also explores the potential influence of far-right parties on policy-making through national-level pressure and the limitations posed by their overall quantitative support in Parliament. Comparative analysis of the ideological positions of political forces highlights controversial approaches to EU enlargement. Possible scenarios for the impact of political distribution on the implementation of EU foreign policy in the near future are outlined, including challenges in relations with global actors and an emphasis on partnerships with the countries of Global South.

Key words: European Union, European Parliament, European Commission, foreign policy, political parties, elections.

Постановка проблеми. Політичне перезавантаження в Європейському Союзі, що відбулося після виборів до Європейського парламенту (ЄП) у 2024 році, впливає не лише на внутрішню розстановку сил, а й визначає стратегії у зовнішньополітичних пріоритетах ЄС на найближчі п'ять

років. На тлі посилення конфліктогенності у світі питання формування зовнішньої політики має надзвичайну пріоритетність не лише для Європейського Союзу, а й для країн, орієнтованих на євроінтеграційний курс. Гостроти моменту додає той факт, що вибори до Європейського парла-

менту співпали в одному році з президентськими виборами в США. Повернення до влади Дональда Трампа і його підхід до ведення зовнішньої політики є черговим викликом для Європейського Союзу, оскільки доведеться перевизначити формат євроатлантичної взаємодії. Еклектичний характер політичного ландшафту ЄС із посиленням позицій популістських партій ускладнюють вироблення консолідованих рішень щодо реалізації зовнішньої політики. Оскільки Європейський Союз є основним партнером України в боротьбі проти російської збройної агресії, проблема впливу внутрішньополітичних чинників на формування міжнародної позиції Європейського Союзу є гостро актуальною і потребує постійного моніторингу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження динаміки політичної ситуації в Європейському Союзі після виборів 2024 року виявляють тенденцію останньої декади – підйом ультраправих політичних сил [1]. Огляд ідеологічних і програмних установок політичних партій, що увійшли до чинного складу Європейського парламенту, виявляє наступність пріоритетів у сфері безпеки та оборони і водночас зменшення акцентів на боротьбі зі змінами клімату [2]. Автори компаративного аналізу стратегій Європейської комісії (ЕК) 2024–2029 рр. і 2019–2024 рр. також підкреслюють наступність політики Європейської комісії у питаннях безпеки й оборони та розширенні ЄС, водночас вказуючи на нові програмні завдання Європейської комісії з підвищення конкурентоспроможності Союзу в міжнародній економіці [3, с. 12].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Наразі бракує наукової рефлексії впливу означених внутрішніх змін у керівних політичних структурах Європейського Союзу на реалізацію зовнішньої політики. Конфігурація політичних важелів впливу шляхом розподілу керівних посад у розрізі партійного та національного представництва є важливими не лише в світлі діяльності Європейського парламенту, а й в контексті реалізації програмних цілей Європейської комісії, формування національних урядів ЄС, чий представники входять до складу Ради Європейського Союзу. Адже остання має повноваження остаточного ухвалення рішень у системі управління Європейського Союзу.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження полягає у визначенні факторів, що впливатимуть на динаміку пріоритетів зовнішньої політики Європейського Союзу внаслідок формування нового складу Європейського парламенту та кадрових змін у керівних органах ЄС. Для досягнення цілі передбачено виконання таких завдань: 1) з'ясування важелів впливу політичних сил на ухвалення зовнішньополітичних на основі аналізу розподілу місць

і керівних посад після виборів до Європейського парламенту 2024 року; 2) аналіз програмних пріоритетів Європейської комісії у сфері зовнішньої політики; 3) визначення питань, які мають консолідовану підтримку в зовнішньополітичних установах політичних сил, представлених у чинному складі Європейського парламенту, та проблем, стосовно яких має місце поляризація політичних поглядів; 4) визначення взаємовпливу внутрішньої політичної кон'юнктури та зовнішньополітичного контексту на позицію Європейського Союзу в міжнародних відносинах.

Методи дослідження. Для дослідження факторів, що впливатимуть на динаміку пріоритетів зовнішньої політики Європейського Союзу, використані такі методи: аналіз документів, зокрема нормативних актів Європейської комісії та Європейського парламенту, що стосуються зовнішньої політики; контент-аналіз програм політичних партій, що увійшли до складу Європейського парламенту; статистичні методи, зокрема агрегації, для з'ясування представництва політичних сил у партійному і національному вимірах у Європейському парламенті та в Європейській комісії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Динаміка міжнародних процесів 2024–2025 рр. змушує міжнародних акторів переглядати підходи до формування і реалізації зовнішньополітичних стратегій. Перед Європейським Союзом виклики постають не лише у вигляді непередбачуваних односторонніх рішень і дій нової політичної адміністрації США, а й у внутрішньополітичній ситуації.

Політичне перезавантаження, що відбувалося в Європейському Союзі впродовж другої половини 2024 року після виборів до Європейського парламенту, продемонструвало зміцнення позицій партій правого крила. Найбільш наочно це виявляється в розподілі місць серед політичних груп у Європейському парламенті. Найбільша за чисельністю політична група Європейського Парламенту (188 місць) – група Європейської народної партії (ЄНП), разом з Європейськими консерваторами і реформістами (78 місць) – представляють право-центристський сегмент [4].

Далі правий спектр ідеологічної осі представлений групою «Патріоти Європи» (84 місця), до якої увійшли представники таких популістських політичних партій, як Партія Свободи (Австрія), Фламандський Інтерес (Бельгія), Партія Свободи (Нідерланди), Данська Народна Партія, Національні Збори (Франція), Фідес і Християнсько-демократична партія (Угорщина), Національний Рух (Польща) та інші [5]. Ультраправі також об'єднані в групі «Європа суверенних націй» (25 місць), основу якої склали представники Альтернативи для Німеччини (Німеччина), а також з низки партій країн Центрально-Східної Європи [6].

Ядро лівоцентристського сегменту в Європейському парламенті складає група Прогресивного альянсу соціалістів і демократів із 136 місцями [4]. Інші представники лівого крила – група Зелені/Європейський вільний альянс (53 місця) і група «Оновити Європу» (77 місць) [4] після виборів зазнали політичних кількісних втрат, що втілюється в зменшенні політичного представництва. Варто зазначити, що ультралівий спектр представлений лише групою «Ліві» із 46 місцями в ЄП, до якої увійшли переважно представники Сирізи (Греція), Руху 5 зірок (Італія) та Ліві (Німеччина) [7].

Отже, огляд кількісного розподілу місць у Європейському парламенті виявляє певну асиметрію на користь правого крила, зокрема зі збільшенням кількісного представництва ультраправих сил. Попри те, що майже половина місць (355 із 720) у Європейському парламенті зайнята представниками правих і ультраправих партій, вони не є консолідованою групою. Європейська народна партія, будучи правоцентристською, і групи «Патріоти Європи» і «Європа суверенних націй» в питаннях політичного урядування ЄС і зовнішньої політики радше є антагоністами.

Комплексна оцінка впливу на ухвалення рішень потребує аналізу представленості політичних сил на керівних посадах у головних інститутах Європейського Союзу.

Першість за кількістю управлінських посад на наднаціональному рівні управління належить Європейській народній партії. Зокрема сім голів комітетів з двадцяти чотирьох, включно із комітетом із зовнішніх справ, очолюють представники цієї політичної сили [8]. Також варто зазначити, що серед двадцяти семи членів Європейської Комісії дванадцять мають політичну пов'язаність з Європейською народною партією, включно з Президенткою Європейської комісії – Урсулою фон дер Ляйен.

Ліве і ліво-центристське крило також має доволі потужні позиції на політичному олімпі ЄС: чинний Президент Європейської ради, Антоніу Кошта, політично дотичний до соціалістичного блоку.

У Європейському парламенті п'ять голів комітетів є представниками Прогресивного альянсу соціалістів і демократів [8]; по два комітети очолюють партійці з політичних груп «Оновити Європу» і Ліві в Європейському парламенті; Зелені/Європейський вільний альянс представлені главами трьох комітетів ЄП. Також до цього політичного сегменту належить єврокомісарка з питань розширення ЄС Марта Кос.

Правий блок отримав можливості очолити чотири комітети. Європейські консерватори і реформісти представлені серед керівників бюджетного комітету, комітету сільського господарства та рурального розвитку і комітету петицій; комітет громадського здоров'я очолила представниця групи «Європи суверенних націй» [8].

Отже, чисельна перевага Європейської народної партії і представленість на керівних позиціях у комітетах Європейського парламенту дозволяють припускати про можливість амортизації впливу чинника радикалізації політичного представництва в ЄП на ухвалення рішень. Повноцінний баланс у спектрі політичного представництва, з боку партій ліво-центристського і лівого крила в Європейському парламенті, можливий не так у кількісному втіленні, як в якісному – застосуванні наявних важелів впливу на політичні процеси, зокрема реалізацію завдань зовнішньополітичного порядку денного ЄС, сформульованих у програмних пріоритетах Європейської Комісії на 2024–2029 рр. «Глобальна Європа: використання нашої влади та партнерства» [9]. Основними компонентами цього напрямку є розширення ЄС, фокус на політиці сусідства, нова економічна зовнішня політика та реформування міжнародної системи.

Для реалізації пріоритетного напрямку – розширення ЄС – планується посилити підтримку країн-кандидатів, насамперед Західних Балкан та України. Політика сусідства зосередиться на Середземноморському регіоні та стабілізації ситуації на Близькому Сході. Зміцнення відносин із Середземномор'ям буде здійснено через новий Пакт для Середземномор'я, пріоритетами якого є інвестиції, партнерство, економічна стабільність, створення робочих місць та енергетична безпека. Стратегія ЄС для Близького Сходу спрямована на вирішення ізраїльсько-палестинського конфлікту в Газі у форматі «двох держав» [9].

Напряму, якому приділено особливу увагу в межах програми Європейської комісії, «нова зовнішня політика ЄС», передбачає підвищення конкурентоспроможності держав-членів та інвестування у стратегічні технології ЄС, захист економіки від витоку технологій і безпекових ризиків, комплексну перевірку прямих іноземних інвестицій, розробку скоординованого підходу до експортного контролю та усунення ризиків від зовнішніх інвестицій [9].

З огляду на глобальне масштабування інфраструктурних стратегій Китаю та протекціоністську політику США, Європейський Союз має зосередитися на підвищенні конкурентоспроможності індустріального сектору та диверсифікації партнерства з акцентом на країнах і регіонах, які раніше не мали пріоритетної уваги. Зокрема стимулюватимуться інвестиції в інфраструктуру, виробництво енергії з відновлюваних джерел та ланцюжки постачання сировини в Африці. Поглиблення співпраці між ЄС та країнами Латинської Америки і Карибського басейну здійснюватиметься через інвестиції в рамках програми «Глобальні ворота» [9].

На нашу думку, дещо суперечливим з точки зору реалізації, вбачається компонент програми ЄК з реформування міжнародної системи.

У ньому передбачена участь ЄС у міжнародних самітах, покликаних забезпечити рівність представництва в системі глобального управління, і впровадження системного підходу до оцінювання впливу законодавства ЄС на треті країни з одночасною адаптацією до нормативних стандартів і політик Союзу [9].

Варто зауважити, що серед програмних пріоритетів Європейської комісії із забезпечення зовнішньої політики не зазначені ані питання безпеки і оборони, ані енергетичного сектору, ані пріоритети діяльності в межах трансатлантичного вектору. Можна припустити, що відсутність чітко визначеної позиції ЄК у програмі пов'язана з динамікою міжнародного політичного контексту і непередбачуваністю та односторонністю дій глобальних акторів, як-от у випадку США та Росії.

Утім публічна оцінка міжнародної ситуації Президенткою Європейської комісії доводить усвідомлення представниками політичного істеблішменту того, що ЄС знаходиться в умовах жорстокої геостратегічної конкуренції і має покладатися на себе [10]. Припускаємо, що в такому контексті Європейський Союз буде рухатися до впровадження доктринального підходу «стратегічної автономії» у зовнішній політиці, водночас посилюючи взаємодію з країнами Глобального Півдня.

Розподіл місць у Європейській Комісії за національним представництвом свідчить про орієнтацію на чинну геополітичну кон'юнктуру – загрозу з боку Росії. Позиції Верховного представника з зовнішніх справ і політики безпеки та Єврокомісара з питань оборони і космосу зайняли політики з країн Балтії: Кая Каллас (Естонія) і Андрюс Кубілюс (Литва). Підтримуючи Україну і займа-

ючи жорстку позицію щодо санкцій проти РФ, ці члени ЄК визначатимуть східний вектор зовнішньої політики ЄС [11].

Ухвалення рішень за програмними завданнями Європейської комісії потребує політичної підтримки з боку Європейського парламенту. У цьому аспекті необхідно звернути увагу на позиції партій щодо програмних пріоритетів зовнішньої політики, визначених Європейською комісією. Адже у формуванні зовнішньої політики Європейського Союзу наочно виявляється антагоністичність підходів політичних сил до певних питань, зокрема й до функціонування ЄС як глобального актора на міжнародній арені (Табл. 1).

Компаративний аналіз ідеологічних установок партій у Європейському парламенті щодо зовнішньої політики ЄС, виявляє, що найбільш суперечливими є питання ролі ЄС як наднаціонального актора та зовнішньоекономічної політики. Традиційно Європейська народна партія [12], Прогресивний Альянс соціалістів і демократів [13], а також ліберали, об'єднані в групу «Оновити Європу» [14], виступають за більшу інтеграцію всередині ЄС із можливістю виступати Союзу консолідовано «єдиним цілим» у міжнародних справах. Європейські консерватори та реформісти відкидають глибшу інтеграцію між державами-членами, а радше прагнуть трансформації Європейського Союзу в альянс суверенних держав [15]. Партії ультраправого ідеологічного спектра налаштовані проти наднаціонального урядування і мультилатералізму [5; 6]. Ліві та група Зелених, підтримуючи участь ЄС у міжнародних форматах, водночас виступають проти укладання угоди між ЄС та МЕРКОСУР [7].

Таблиця 1

Пріоритети зовнішньої політики ЄС на 2024–2029 рр. у спектрі ідеологічних установок політичних груп Європейського Парламенту 9-го скликання

Політичні групи	Позиції політичних груп щодо пріоритетів Європейської Комісії у сфері зовнішньої політики
Група Європейської народної партії, Група Прогресивного альянсу соціалістів і демократів, Європейські консерватори і реформісти	Підтримка розширення ЄС і перспективи членства в ЄС країн Західних Балкан, України, Молдови і за певних умов – Грузії. Посилення взаємодії з третіми країнами для запобігання незаконному ввезенню мігрантів. Побудова глобальної торговельної системи на основі вільної торгівлі. Глобальна роль ЄС у формуванні багатосторонньої міжнародної системи.
Група Зелених / Європейський Вільний Альянс, Група Лівих у Європейському Парламенті	Розширення після структурної реформи ЄС в напрямі федералізації. Підтримка перспективи членства в ЄС країн Західних Балкан та України відповідно до прогресу у внутрішніх реформах. Створення солідарних механізмів регулювання міграції. Розширення відновлювальної економіки. Проти укладання угоди між ЄС та МЕРКОСУР. Посилення ролі ЄС у міжнародних та багатосторонніх організаціях.
Патріоти Європи, Європа суверенних націй	Проти розширення Європейського Союзу. Впровадження жорсткої міграційної політики. Національна протекціоністська політика. Заперечення наднаціональних форм урядування і мультилатералізму; євроскептицизм.

Перспективу розширення Європейського Союзу, зокрема інтеграції Західних Балкан, підтримують партії майже у всьому спектрі політичного представництва, крім ультраправих політичних груп. Очевидно, що така широка політична підтримка інтеграції Західних Балкан зумовлена геополітичною необхідністю, особливо в контексті російської агресії проти України.

Питання розширення ЄС дозволяє виявити дихотомію в ідеологічних установах політичних партій щодо перспектив функціонування Європейського Союзу. Європейські консерватори та реформісти підтримують розширення, але виступають проти посилення інтеграційної складової в ЄС. Ультраправі політичні партії ставляться до розширення та політики сусідства, виходячи з кон'юнктурних геополітичних інтересів окремих лідерів. Наприклад, Віктор Орбан (Фідес), схвалюючи заявки на вступ до ЄС країн Західних Балкан, неодноразово висловлював скептицизм щодо євроінтеграційних намірів України та відкрито виступав за поновлення відносин ЄС із Росією.

Останній пункт також виявляє демаркаційні лінії у позиціях політичних партій щодо зовнішньополітичних пріоритетів ЄС. Переважна більшість право- і лівоцентристів, а також партій лівого крила засуджують агресію Росії проти України і декларують необхідність стабілізації в регіоні.

Разом з тим низка ультраправих політичних лідерів, як уже згаданий Віктор Орбан, Марін Ле Пен (Національне Об'єднання), Герт Віддерс (Партія Свободи) відкрито виявляють прихильність до Росії, і виступають проти військової допомоги Україні. Така позиція може мати вплив не так у контексті ухвалення рішень в Європейському парламенті, як у процесах узгодження дій у міжурядовому форматі через політичну вагу зазначених партійних лідерів у державах-членах ЄС.

На тлі протистояння Росії, серйозні виклики для ЄС становить євроатлантичний вимір, що визначається наразі непередбачуваністю та односторонністю рішень Дональда Трампа. Підняття тарифів на імпорту європейські товари і вимога збільшення витрат ВВП держав-членів ЄС до 5%, з намірами анексії Гренландії, оголошені очільником Біолого Дому майже одразу після інавгурації, зумовлюють напруженість відносин ЄС-США, принаймні протягом найближчих років. Такі заяви і відкрите зазіхання на суверенітет європейської держави, Данії, може стати сигналом небезпеки навіть для праворадикальних політичних партій ЄС, серед яких є прихильники «трампістської політики». Отже, загрози з боку Росії та можливі конфлікти з США цілком можливо спонукатимуть політичні сили ЄС, зокрема євроскептиків, шукати шляхи до ситуативної згуртованості у виробленні зовнішньополітичних рішень.

Висновки та перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Аналіз конфігурації партійного представництва в Європейському парламенті та політичної розстановки сил у керівних органах Європейського Союзу дозволяє припустити наступність у формуванні зовнішньої політики відповідно до попередньо напрацьованих стратегічних підходів, що забезпечено збереженням центристської більшості у Європейському парламенті та в розподілі голів комітетів ЄП і ключових позицій у структурі політичного топ-менеджменту.

Попри чисельне збільшення ультраправих партій у Європейському парламенті, прямо визначати процеси вироблення зовнішньополітичних рішень вони навряд чи зможуть. Натомість їхній вплив на формування політики ЄС може розгортатися опосередковано через тиск на національному рівні через посилення свого представництва в урядах держав-членів. Оскільки ультраправі партії загалом віддають перевагу більш ізоляціоністському підходу до зовнішньої політики, це може означати меншу участь ЄС у глобальних миротворчих місіях, допомозі для розвитку та програмах боротьби зі змінами клімату.

Широка підтримка розширення Європейського Союзу майже у всьому спектрі партійного представництва, зокрема інтеграції Західних Балкан, відображає геополітичну необхідність зміцнення безпеки та стабільності в регіоні та може сприяти реалізації повної інтеграції окремих країн цього регіону протягом найближчих років.

Програмні установки партій, виявляють тенденцію до певного консолідованого бачення проблеми міграції, зокрема впровадження більш жорстких регуляторних заходів на рівні ЄС. Отже, у наступні роки можна очікувати відчутні зміни з боку ЄС щодо прийняття мігрантів.

Пріоритети Європейської комісії у сфері зовнішньої політики свідчать про рух до «стратегічної автономії» у міжнародно-економічному вимірі діяльності ЄС, а також усвідомлення викликів і загроз чинної геополітичної кон'юнктури. Призначення представників країн Балтії серед топ-посадовців, відповідальних за зовнішньополітичний і оборонний сектори, демонструють високу пріоритетність східного вектору для ЄС. Фокус на інвестиціях у високо-технологічні сфери, а також чітко визначені пріоритети розвитку стратегічного партнерства з країнами Глобального Півдня, указує на наміри переформатування геополітичної матриці відносин ЄС зі світом.

Зауважимо, що не лише внутрішні чинники політичної розстановки сил впливатимуть на позиції ЄС у міжнародних справах. Тиск загроз із східного флангу і нові виклики в рамках євроатлантич-

ного виміру можуть сприяти певній згуртованості навіть політичних сил-антагоністів у формуванні зовнішньої політики ЄС.

Політика Європейського Союзу багато в чому залежить від позицій держав-членів. Аналіз результатів виборів до Європейського парламенту в розрізі національного представництва виявляє,

що посилення ультраправих сил здебільшого припадає на країни-засновниці та «локомотиви» ЄС: Німеччину, Францію та Італію. Отже, перспективним вбачається дослідження взаємовпливу зовнішньополітичних пріоритетів країн-учасниць об'єднання та Європейського Союзу в контексті чинної динаміки геополітичних змін.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Hix S., Kreilinger V., von Sydow G. A new political landscape: Europe after the elections. *European Policy Analysis. Swedish Institute for European Policy Studies (SIEPS)*. June 2024. URL: https://www.sieps.se/globalassets/publikationer/2024/2024_16epa.pdf (Last accessed: 10.01.2025).
2. Fella S., Cracknell R. EU elections 2024: Results and the new European Parliament. *UK Parliament*. 31 July, 2024. URL: <https://commonslibrary.parliament.uk/research-briefings/cbp-10068/> (Last accessed: 10.01.2025).
3. Drachenberg R., Baçal P., Chahri S. Strategic Agenda 2024-2029: Continuity or paradigm shift? *European Council Oversight Unit. Post-European Council Briefing*. PE 762.849 – July, 2024. URL: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/762849/EPRS_BRI\(2024\)762849_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2024/762849/EPRS_BRI(2024)762849_EN.pdf) (Last accessed: 10.01.2025).
4. European Parliament. *The Political groups of the European Parliament*. URL: <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/en/organisation-and-rules/organisation/political-groups> Last accessed: 10.01.2025).
5. Patriots.EU. *Member Parties*. URL: <https://patriots.eu/parties> (Last accessed: 15.01.2025).
6. Europe of Sovereign Nations. URL: <https://esn-group.eu/> (Last accessed: 10.01.2025).
7. The LEFT. *About the Group*. URL: <https://left.eu/> (Last accessed: 10.01.2025).
8. European Parliament. *Committees*. URL: <https://www.europarl.europa.eu/committees/en/home> (Last accessed: 10.01.2025).
9. A global Europe: leveraging our power and partnership. *European Commission*. URL: https://commission.europa.eu/priorities-2024-2029/global-europe_en (Last accessed: 10.01.2025).
10. Davos 2025: Special Address by Ursula von der Leyen, President of the European Commission. *World Economic Forum*. Jan. 21, 2025. URL: <https://www.weforum.org/stories/2025/01/davos-2025-special-address-by-ursula-von-der-leyen-president-of-the-european-commission/> (Last accessed: 15.01.2025).
11. Looking beyond Europe's boundaries. *European Peoples' Party group*. URL: <https://www.eppgroup.eu/what-we-do/foreign-affairs#our-position> (Last accessed: 10.01.2025).
12. Group of The Progressive Alliance of Socialists and Democrats (S&D) in the European Parliament. *S&D Group Strategy Paper on European Union Open Strategic Autonomy*. Brussels, 2023. 24 p. URL: https://www.socialistsanddemocrats.eu/sites/default/files/2023-02/S%26D_Group_Strategy_Paper_on_European_Union_Open_Strategic_Autonomy_230206_0.pdf (Last accessed: 15.01.2025).
13. Renew Europe. *What we stand for*. URL: <https://www.reneweuropesgroup.eu/what-we-stand-for> (Last accessed: 15.01.2025).
14. European Conservatives and Reformists. *Visions for Europe*. URL: https://ecrgroup.eu/vision_for_europe
15. European Commission. *College of Commissioners*. URL: https://commission.europa.eu/about/organisation/college-commissioners_en (Last accessed: 15.01.2025).